

WERKEN AAN EEN SPIRITUALITEIT VAN DIACONIE

4. KERK-WERK VANDAAG: GEMEENSCHAP VORMEN IN JEZUS' NAAM

- **Om te beginnen: 'Kleine symfonie' (Jan van Opbergen)**

Twee of drie is niet veel,
zeker niet
als de ene blind
de ander doof
en een derde kreupel is.

Twee of drie is oneindig veel meer
dan één alléén,
zeker als
de éne blind,
de ander doof
en een derde kreupel is;

want de blinde
wordt het oor van de dove
en de dove
wordt het oor voor de blinde
en samen
dragen zij de kreupele,
en zo gaan ze alle drie
waar één alléén
niet komen kan.

Twee of drie in mijn Naam -
dat is de uitgesproken hoop
van Jou, Drie-Ene,
over de kinderen der mensen.
En overal waar mensen,
twee aan twee of drie aan drie
elkanders sterkte delen
en elkanders zwakte dragen,
daar ben Jij in hun midden.

Met twee of drie
kun Jij de hele wereld aan
en begin je telkens opnieuw
wat onbegonnen lijkt:
blinden zien en doven horen,
stommen spreken, lammen gaan,
en voor wie gevangen zaten
gaat een bevrijde wereld open.

Met twee of drie
durf Jij het wonder aan,
dat stenen veranderen in brood,
dat water verandert in wijn,
en dat eenlingen veranderen
in gezworen kameraden.

Met twee of drie
die met elkaar hun brood willen delen,
doe Jij herleven,
die honger naar gerechtigheid.

Met twee of drie
die de beker heffen
op een toekomst voor allen,
houd Jij in leven
de dorst naar vrede.

Twee of drie is niet veel,
maar voor Jou is het genoeg
voor een nieuw begin
van de omgekeerde wereld,
waar zwijgen wordt
tot waarheid doen
en grootspraak verandert
in schaamte en gemis.

- **Lezing uit het evangelie**

Toen Hij enkele dagen later weer in Kafarnaüm kwam, hoorde men dat Hij thuis was. Er liepen zoveel mensen te hoop dat ze zelfs niet meer bij de deur konden komen, en Hij sprak hen toe.

Ze kwamen een verlamde bij Hem brengen, door vier man gedragen. Omdat ze de man niet bij Jezus konden krijgen vanwege de menigte, haalden ze de dakbedekking weg boven zijn hoofd, en toen ze een opening gemaakt hadden, lieten ze het bed waar de verlamde op lag, naar beneden zakken.

Bij het zien van hun vertrouwen zei Jezus tegen de verlamde: 'Vriend, uw zonden worden u vergeven.'

Nu zaten daar een paar schriftgeleerden bij die zo hun bedenkingen hadden: 'Hoe kan die man zoiets zeggen? Hij lastert God. Wie anders dan de enige God kan zonden vergeven?'

Jezus doorzag meteen dat zij zo bij zichzelf dachten en zei tegen hen: 'Waarom hebt u eigenlijk bezwaren? Wat is eenvoudiger? Tegen de verlamde zeggen: "Uw zonden worden vergeven", of zeggen: "Sta op, pak uw bed op en loop?" Maar opdat u zou weten dat de Mensenzoon bevoegd is om op aarde zonden te vergeven – en nu sprak Hij tegen de verlamde: 'Ik zeg u, sta op, pak uw bed op en ga naar huis.'

En hij stond op, pakte meteen zijn bed op en ging weg voor het oog van iedereen, zodat ze allemaal verrukt waren en God verheerlijkten. 'Zoiets hebben we nog nooit gezien', zeiden ze. (Marcus 2, 1-12)

- **Commentaar**

Het verhaal van die vier mensen-op-weg met hun verlamde vriend vertelt op een aanschouwelijke en aanstekelijke manier hoe het geloof soms heel onverwacht 'uit de lucht kan komen gevallen'. Hoe mensen als een soort Sinterklazen over het dak van een huis kunnen lopen, en er rondgaan al weldoende. Ja, hoe het platte dak van ergens een huis in een 'Dorp van troost' heel onverwacht een verkondigingsplaats, een soort preekstoel onder de blote hemel en een biechtstoel tegelijk kan zijn. Allemaal schitterende beelden voor een kerkgemeenschap op zijn best en in volle actie... Dit heerlijke begin(sel)verhaal uit het Marcus-evangelie zegt ons dat er veel geloof te zien is:

- waar mensen elkaar DRAGEN, VERDRAGEN en VÉR-DRAGEN.
- waar mensen LEREN ZIEN en GAARNE ZIEN.
- waar mensen LEREN TEGEN DE MASSA IN TE GAAN.
- waar mensen ZOEKEN, desnoods langs vele om-wegen, om MET ELKAAR GOED TE LEREN OM-GAAN.
- waar mensen het 'Geest-driftig' VOOR MEKAAR OPNEMEN.
- waar mensen ZOEKEN NAAR EEN OPENING in uitzichtloze situaties, en ZWARE STENEN PROBEREN WEG TE WENTELN van voor elk graf.
- waar mensen samen GROEIEN NAAR OPSTANDING EN UITTOCHT, NAAR VERLOSSING en BEVRIJDING tot NIEUW LEVEN.

Geloven is volgens dit verhaal: door de ogen van Jezus leren zien naar het geloof en het vertrouwen van mensen om ons heen. We moeten op vandaag zoals Jezus weer gelóóf leren zien in al de omwegen van mensen die op één of andere manier met elkaar op zoek zijn naar bevrijding en opstanding, naar genezing en aanvaarding. Kerk-werk vandaag is: wat die vier vrienden hier samen doen met dat 'vijfde wiel aan de wagen'. Zij zijn het begin van een Kerk die uit de vier windstreken wordt samengeroepen rond alle verlamden van de hele wereld, om ze op te nemen en te dragen naar de genezende ontmoeting met Heelmaker-Jezus, in het dorp-van-troost, Kafarnaüm.

Wij zijn allemaal kwetsbare mensen die op elkaar aangewezen zijn, die zorg nodig hebben en zorg willen delen. Kerk-werk is: zorgen voor een netwerk waar iedereen iedereen draagt. Het christendom zal in de toekomst maar aantrekkelijk zijn en blijven, als het een levensstijl presenteert die evangelisch geïnspireerd is en in een broederlijke en zusterlijke gemeenschap wordt beleefd. Er zijn vooral groepen nodig in onze Kerk, leerhuizen en oefenplaatsen, waar het aan elkaar gelovig worden volop kansen krijgt. Groepen met een lage drempel, waar samen kan gestameld en gestotterd, gezweet en gezwoegd worden. Met warmte en vriendschap, in verbondenheid en solidariteit.

- **Enkele vragen ter bespreking in de groep**

- 1. Wie of wat probeer jij persoonlijk te dragen? En hoe ervaar je dat: wat doe je graag, wat is lastig, wat weegt (te) zwaar? Waar sta je alleen voor, wie of wat kan je samen met anderen dragen? Hoe houd je het vol? Waar ligt de bron van jouw draagkracht?**
- 2. Hoe zit het met de dragers in onze kerkgemeenschap? En met ons netwerk? Zijn er genoeg mensen die willen meedoen in onze 'beweging', die verantwoordelijkheid willen opnemen voor anderen? Waar zijn we sterk in, waar zitten de 'gaten' in ons vissersnet? Hoe werken we daaraan? Welke uitdagingen moeten we in de toekomst zeker samen durven aanpakken?**
- 3. Wie bereiken we niet of niet meer met onze kerkgemeenschap? Hoe komt dat? Wat kunnen we daar aan doen? Welke mensen ken jij in jouw dorp of stad die 'niemand hebben'? Hoe kunnen wij hen oppakken en meenemen naar dat 'Huis van troost' in Kafarnaüm waar de Heer aanwezig en genezend werkzaam is?**
- 4. Waar moeten dringend 'openingen' worden gezocht in ons 'kerke-werk'? Welke zware stenen moeten worden weggerold? Welke hindernissen of struikelstenen zijn voor kleine, 'verlamde' mensen een beletsel om in onze gemeenschap binnen te geraken – ja zelfs centraal te staan, en zodoende genezing te vinden, op te kunnen staan en hun moeilijke, verlamdende situatie in handen te kunnen nemen? Wat kunnen wij daaraan doen?**

- **Voorbeden** - *we bidden afwisselend:*

Vrouwen:

Ons diepste geheim, God, is onze oorsprong in U.
Gij hebt ons gemaakt van hart tot hart,
bereid om elkaar in het verborgene aan te raken.

Mannen:

Breng ons dan ook bij elkaar.
Rust ons uit met Uw kracht
en blijf herscheppend in ons midden aanwezig.

Vrouwen:

Zoals een moeder haar kind draagt,
zoals een vader opkomt voor zijn zoon,
zo zijt Gij voor ons een trouwe God.
Ook als ons hart ons aanklaagt
is Uw hart altijd groter dan ons mensenhart.

Mannen:

Wees barmhartig, Heer en neem ons onvermogen voor lief.
Kijk genadig om naar allen die gebroken zijn
en niet meer verder kunnen.

Vrouwen:

Gij zijt een God van armen en kleinen,
een God van kwetsbare mensen.
Zo hebt Gij U voorgoed aan ons verbonden
en U wilt niet dat één van ons verloren gaat.

Mannen:

Zegen dan de vriendschap die mensen samenbindt,
de trouw van allen die elkaar niet in de steek laten.
Zegen de verbondenheid hier in onze groep,
deze kleine kerkgemeenschap die samenkomt in Uw Naam.
Maak ons sterk om veel en vër te kunnen dragen. Amen.

- **Slotgebed**

Heer God, doorlicht mijn hart,
adem mij open,
beziel mij met Uw wil.

Dat ik bewogen word door de schreeuw van de gekwetste mens,
door het verdriet van hen die lijden
en vechten tegen de stroom in.

Dat ik kan luisteren, helpen dragen, bevrijden en vergeven;
dat ik houvast en zekerheid mag zijn.
Maak mij tot een engel van vrede en troost
met een woord ten leven voor ieder die het nodig heeft.

Opdat eenieder mag opstaan
uit onmacht, kansarmoede en verlamming
en U, God, mag ontmoeten
om voluit te leven voorgoed. Amen.